

eller flere skulde hen, var mindre klart. Forslaget kunde maaske have været noget bedre gennemtænkt, det har rent praktisk set adskillige Skavanker. Det vilde være meget rart, hvis man kunde komme dertil, at i en 2-Værelses Lejlighed maatte kun bo en Familie paa 2 Personer, men det har jo visse Vanskeligheder. Sæt nu, at der i Løbet af et Aar blev født en ny Person til Verden, eller muligvis der meldte sig Tvilinger i Familien, saa var der straks Brok i det, man maatte have en anden Ordning. I det hele taget gælder det jo, at de børnerigeste Familier sjældent er de mest velhavende, Penge- og Børnerigdom følges i Regelen ikke ad. Det vilde vistnok have visse Vanskeligheder at praktisere dette Forslag. Vil det ærede Medlem have Boligrationering, maa vi sikkert gaa andre Veje.

Det er muligt, at der er ældre Damer, som sidder smaat i det med de nuværende Huslejer, saaledes som det ærede Medlem meget stærkt fremhævede, men det er i alt Fald ikke Huslejelovens Skyld, det maa skyldes andre Grunde. Heller ikke er det dens Skyld, at nogen kommer i Betryk paa Grund af Reparationsudgifterne. De har ganske vist været høje, det skal jeg indrømme, forsvarende høje, men derfor behøver en Grundejer ikke at være kommet i Betryk, thi det har ligget i Huslejenævnens Magt at tage Hensyn dertil. Og Renter af Prioriteterne er jo som Regel ikke steget. Den langt overvejende Del er prioriteret gennem Kreditforeninger og Hypotekforeninger, og for disse Prioriteter har der ikke været nogen Rentestigning.

Man taler i det hele taget fra det ærede Medlems og deres Side, der føler sig som Repræsentanter særlig for Grundejerne, som om der i Huslejeloven var Maksimalgrænser for Lejen, som ikke maatte overskrides. Det er jo ganske forkert. Af Grundejervenlighed har man i Loven sat Minimallejer, som skulde gives i alle Tilfælde, men der er ikke Antydning af Maksimalgrænser, Huslejenævnene kan gaa op ad saa langt, de vil og finder rimeligt. Den Tale, som det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller holdt, var egentlig ikke paa sin Plads her. Den havde hørt hjemme i en Forsamling af Nævnsmedlemmer, der vilde det være rigtigt at fremhæve den Slags Ting. Jeg ser saaledes paa det, at naar Nævnene med den Sammensætning, de har, den aldeles udpræget grundejervenlige Sammensætning, saaledes at Lejerne som oftest ikke kan blive absolut Flertal i et Nævn, i alt Fald ikke socialdemokratiske Lejere — ligegyldigt hvor det er, er Flertallet altid konservative Folk —, naar,

siger jeg, Nævnene med den Sammensætning, de har, nægter Forhøjelser, maa det være for store Krav, der er stillet af Huslejerne. Naar man tager Statistikken fra 1916 til Udgangen af 1919, hvor altsaa 1920 med den stærke Huslejerforhøjelse slet ikke er regnet med, viser det sig ogsaa, at i Gentofte har Nævnene tilladt Forhøjelser paa gennemsnitlig 36 pCt.; i Horsens 34 pCt., i Kolding 36,1 pCt. og i Esbjerg 33,7 pCt. Det var altsaa, før den sidste, den nugældende Huslejelov traadte i Kraft, hvorved Minimumstaksterne blev forhøjet med 10 pCt. Det forekommer mig ogsaa at være mærkeligt at optræde saa aggressivt, som det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller gør, fordi der muligvis kan paapeges enkelte Eksempler paa, at et Huslejenævn har været for karrigt eller har grebet fejl. Der vilde dog ikke være nogen synderlig Mening i at afskaffe Ægteskabet og hele Ægteskabsordningen, fordi en Mand gav sin Kone for faa Husholdningspenge, og der er sandelig heller ingen Grund til at afskaffe Boliglovgivningen, fordi et Nævn har grebet forkert eller har været for karrigt.

Det ærede Medlem sagde, at der havde været ledige Lejligheder i Kolding til Oktober Flyttedag. Det er ikke rigtigt; de Lejligheder, der var Tale om, var ikke ledige paa den Maade, som man forstaar det, naar man siger, at der er overflødige Lejligheder. Det var nogle Lejligheder, vistnok 5 eller 6, i Kommunens Ejendomme, som var holdt tilbage, til Flyttedagen var forbi, fordi Erfaringen havde vist, at en Bykommune altid kommer i Forlegenhed, naar man ikke sørger for at have et Par Lejligheder i Reserve til efter Flyttedagen. Men de er sandelig ikke ledige; der er stor Mangel paa Lejligheder i Kolding endnu den Dag i Dag.

Saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at nu kunde Forretningslokalenævnene undværes, og han nævnte en Mængde Forretningslokaler, som var til Leje. Disse Oplysninger vil sikkert have Interesse for de næringsdrivende Lejere, men jeg tror ikke, han faar nogen til at underskrive dem. Hvis ikke Tiden havde været saa knap, kunde jeg have haft Lyst til at nævne en hel Række Svar, som er givet fra Handelsforeninger, Købmandsforeninger og Manufakturhandlerforeninger paa Spørgsmaal i saa Henseende, udsendte af de samvirkende danske Lejerforeninger. Disse Besvarelser gaar alle ud paa, at der endnu er stor Mangel paa Forretningslokaler, og at saadanne ikke kan faas til Leje til en rimelig Pris, og at det vil være en stor Ulykke, kan man godt sige, for de næringsdrivende, hvis Forretnings